

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hipponensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. XIII. Augustinus Faustum consulit. Alienatur à Manichæis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

& intemperantiam libidinum. Quarum rerum & aliarum, quæ sunt ridiculæ prorsus, vanitate perspectâ, Deum deprædicat, cuius vnus ductu viam veritatis est ingressus, ad eumque se conuertens, Quid, inquit, ego sum mihi sine te, nisi dux in præcep-? aut quid sum, cum mihi benè est, nisi sugens lactuum, aut fruens te cibo, qui non corrumpitur? Irrideant me arrogantes, & nondum salubriter prostrati, & elisi à te, Deus meus, ego tamen confiteor tibi dedecora mea in laude tuâ.

CAPVT XIII.

Augustinus Faustum consulit. Alienatur à Manichæis.

HVNC igitur errorum labyrinthum Lib. 5. Cō-
peruagatus annos nouem, offendit fess. cap. 3.
Carthagine illius sectæ ducem Faustam & alijs.
nomine, quem auidiùs expectauerat, quod sperabat ab eo nodorum quorundam difficultium, quos isti de vulgo Manichæi non quauerat explicare, solutionem, & insignem honestarum omnium doctrinarum peritiâ: quam paullò post sapientior flocci pendens, Infelix, inquit, homo qui sciat illa omnia, te autem nescit: beatus autem qui te scit, etiam si illa nesciat. Qui verò & te & illa nouit, non propter illa beator, sed propter te solum

Lib. 5. Cō-
fess. cap. 4.

lum beatus est; si cognoscens te, sicut Deum glorificet. Verum cum ille splendidis promissis, & insigni verborum suavitate duce-
ret errantem longius, & nec ipse, quamvis
esset Manichæus Episcopus, veritatem pa-
tesceret; desperans Augustinus alium
quemcumque tacturum voto suo satis, ab
eorum libris, omniq[ue] cum iis communio-
ne fieri cœpit alienior: in quæstionem au-
tem vnius sinceræ veritatis animum totum
studiumq[ue] conuertit.

*Astrologia
vniuersali-
bus c. pi-
tur.*

Lib. 4. Cō-
fess. cap. 3.

Verum vt ex vno quis absurdo facile
prolabitur in aliud, maximè cum diuina
gratia mentem destituit; non Manichæos
tantum, sed etiam Chaldaeos consuluit, eos
nimirum qui ex ortu nascentium, singula
prædicentes, totam, vt ait, animæ salubritate
interficere conantur, cum dicunt, De celo
tibi est ineuitabilis causa peccandi: & Venus
hoc fecit, aut Saturnus, aut Mars. Scilicet vt
homo sine culpâ sit, caro & sanguis, & superba
putredo; culpandus sit autem celi ac siderum
creator & ordinator. Hos Astrologos tanto
desiderio cœpit audire, vt postmodum ab
illis ægrè diuelli se permiserit, quantumvis
Nebridius charissimus illi, & medicus qui-
dam Firminus liberaliter institutus, beni-
gnè & paternè monerent, vt libros illos Ge-
nethliacos abijceret, neque curam & ope-
ram

Lib. 7. Cō-
fess. cap. 6.

ram rebus vtilibus necessariam, illi vanitati nequidquam impenderet. Quorum ad extremum monitis cedens, ridicula prorsus hæc & inania esse sibi persuasit. Com-
 posuit sub idem tempus librum de Apto & Pulcro, quem Hierio Romanæ urbis Oratori dedicauit: eoque libro non mediocrem splendorem nomini suo per Italiam acquisiuit.

Lib. 4. Cō-
fess. c. 14.

CAPVT XIV.

*Romam proficiscitur in sciâ matre, eademq; in
 D. Cypriani sacello pernoctante.*

POST hæc, tædio scholarum quas Carthagine habebat, affecto, Romam ire placuit, quod eos mores discipulorum perpeti cogebatur, quos cum studeret ipse, suos esse noluerat. Famâ verò acceperat, Romæ discipulos longè continentiores esse. *Verum autem* (Deum appellans, loquitur) *Tu spes mea, & portio mea in terrâ viuentium, ad mutandum terrarum locum, pro salute animæ meæ, & Carthagini stimulos, quibus inde auellerer, admouebas, & Romæ illecebras quibus attraherer proponebas mihi per homines qui diligebant vitam mortuam, hinc insana facientes, inde vana pollicentes, & ad corrigendos gressus meos, utebaris occultè & illorum & meâ peruersitate. Quam voluntatem profi-*

Lib. 5. Cō-
fess. cap. 8.